

**AFGØRELSE FRA
ANKENÆVNET FOR BUS, TOG OG METRO****Journalnummer:** 2011-0213**Klageren:** XX på vegne YY
2920 Charlottenlund**Indklagede:** Movia**Klagen vedrører:** Kontrolafgift på 750 kr. Udstedt til rette vedkommende?**Ankenævnets
sammensætning:** Nævnensformand, landsdommer Tine Vuust
Bjarne Lindberg Bak
Ingrid Dissing
Torben Steenberg (2 stemmer)**SAGSFREMSTILLING:****Klageren reklameret til indklagede:** Den 27. marts 2011.**Klagegebyr modtaget i ankenævnet:** Den 14. oktober 2011.**Sagens omstændigheder:**

Den 14. marts 2011 blev der kl. 14:18 i buslinje 179 udskrevet en kontrolafgift på 750 kr. til klagerens datters navn for rejse på sms-børnebillet. Ved kontrollen blev klagerens datters sygesikringsbevis forevist, hvoraf fremgår, at datteren er født den 4. november 1994 (16 år). Kontrolafgiften blev underskrevet med klagerens datters navn, og hendes mobiltelefonnummer er desuden noteret på afgiften.

Klagerens datter skrev den 27. marts 2011 til Movia for at få annulleret kontrolafgiften. Brevet var underskrevet med klagerens datters navn. Ifølge klagerens datter havde hendes skoletaske indeholdende mobiltelefon, skolebøger samt hendes pung med penge, sygesikringsbevis og Mastercard været forsvundet i omkring 2 uger for derefter at blive indleveret på skolens kontor, og da hun fik sin taske tilbage, fandt hun en kontrolafgift på 750 kr., som hun intet kendte til.

Den 10. august 2011 afviste Movia datterens anmodning, idet de var uforstående over, at en anden person skulle have stjålet tasken, købt en sms-børnebillet på hendes telefon og lagt girokortet i tasken for så til sidst at have tilbageleveret tasken på skolen. Derudover fandt Movia, at den underskrift, som klagerens datter havde skrevet under med på klagebrevet var utrolig lig underskriften på kontrolafgiften. Movia henviste endvidere til, at girokortet, som klagerens datter var i besiddelse af, var blevet udleveret direkte til passageren i bussen.

Movia fastsatte betalingsfristen til 1. september 2011 men ville genoptage sagen, hvis klagerens datter indsendte dokumentation for, at mobiltelefon og Mastercard havde været meldt stjålet umiddelbart efter, at hun havde mistet sin taske, samt et brev fra skolen, der bekræftede, at de havde udleveret tasken til hende.

Kontrolafgiften blev ikke betalt, og den 20. september 2011 sendte Movia en betalingspåmindelse til klagerens datter med et rykkergebyr på 100 kr.

Den 3. oktober 2011 skrev klageren til Movia, at han ved et tilfælde var blevet bekendt med, at de havde sendt hans datter en rykkerskrivelse. Med henvisning til datterens forklaring anmodede han om at få kontrolafgift samt rykkergebyr krediteret. Som begrundelse for, at klageren ikke havde kontaktet Movia tidligere, anførte han, at datteren ikke var så moden, at hun havde vist dem det første brev, så de omgående havde kunnet hjælpe hende.

Movia afviste klagerens anmodning og fastsatte en ny betalingsfrist til den 24. oktober 2011. Endvidere var der påløbet endnu et rykkergebyr, således at beløbet nu var på 950 kr.

Den 27. oktober 2011 indbetalte klageren 750 kr. for kontrolafgiften, og Movia har efterfølgende frafaldet begge rykkergebyrer.

PARTERNES KRAV OG BEGRUNDELSER:

Klageren: Ønsker kontrolafgiften annulleret og har til støtte herfor gjort gældende,

at det ikke er datteren selv, der har pådraget sig kontrolafgift, men hun havde fundet en kontrolafgift fra Movia i sin taske efter, at tasken havde været stjålet,

at efter lang sagsbehandling og 2 rykkergebyrer, hævder Movia, at det er datterens underskrift samt, at de er uforstående overfor hendes påstande, som de kalder det. Tonen i brevet fra Movia er forbavsende anklagende og direkte for et svar til en kunde,

at sagen er principiel, og at man ikke lader tvivlen komme den anklagede til gode. Hans datter har aldrig før pådraget sig en kontrolafgift efter at have brugt systemet i mange år,

at Movia ikke kan bruge en 16-årigs underskrift til noget, da hun er umyndig og ikke kan indgå aftaler,

at det undrer ham, at Movia kan påføre to rykkergebyrer, samtidig med at man beklager den lange sagsbehandlingstid i brev af 10. august 2011, idet datterens svarbrev af 27. marts 2011 burde have sat sagen i bero,

at det virker som omvendt bevisførelse, når datteren skal finde frem til, hvem på skolen, der har modtaget tasken. Idet tasken kun har været stjålet i en kort periode og ikke har været meldt stjålet, kan politiet jo heller ikke dokumentere noget, samt

at Movia i stedet burde have sikret sig en entydig identificering af datteren i form af et foto eller unikke spørgsmål vedr. ting, som kun hun kunne vide.

Indklagede: Fastholder kravet om betaling af kontrolafgiften og har til støtte herfor gjort gældende,

at Movia skal beklage, hvis klageren føler at tonen i svarbrevet er for direkte,

at sagen kan tages op på ny, hvis datteren indsender dokumentation for, at telefonen og Mastercard har været meldt stjålet umiddelbart efter skoletasken er mistet, samt et brev fra skolen om, at skoletasken er blevet afleveret retur,

at når en kontrolafgift bliver udstedt på bussen, modtager kunden et giro-kort, som skal indbetales inden for 10 dage. Den 1.april 2011 modtog Movia en indsigelse fra datteren på baggrund af, at hun havde girokortet, som var udleveret på bussen. Movia havde på dette tidspunkt ikke sendt noget rykkerbrev,

at Movia har bedt datteren om at få et brev fra skolen som bekræfter, at hendes skoletaske har været stjålet, og at skolens kontor har fået den indleveret,

at da Movia ikke hørte yderligere fra datteren, blev der fremsendt den første rykker den 20.september 2011. Den 5. oktober 2011 kontaktede klageren Movia. Movia sendte status på sagen til klageren den 11. oktober 2011, og den 13. oktober 2011 sendte klageren sagen videre til ankenævnet. Movia har derefter endnu engang bedt om at få et brev fra skolens kontor, hvor det bekræftes at tasken er blevet indleveret,

at kontrolløren har foretaget en entydig identifikation af datteren, idet han har krydset ja til, at der er stillet kontrolspørgsmål til datterens id på den elektroniske kontrolafgift. Kontrolløren stiller spørgsmål ud fra oplysningerne i cpr-registeret, som er unikke, og som kun datteren kan vide,

at Movia ikke finder det hensigtsmæssigt at lægge så sårbare oplysninger ud på nettet, da det er grundlaget for at sikre identificering af kunder, der ikke har legitimation. Kontrolløren kan blandt andet spørge om faderens navn inkl. mellemnavne. Ifølge ankenævnets vedtægter fra før 1. januar 2010 stod der i § 11: På trafikelskabernes anmodning udelades oplysninger, som trafikelskabet har en berettiget interesse i ikke kommer til offentlighedens kendskab,

at kontrolløren identificerer kunderne ud fra den id, som kunden kan forevise og oplysningerne i cpr-registeret. Kontrollørerne tager ikke billeder af kunderne,

at underskriften på indsigelsen og kontrolafgiften er identiske,

at der er købt en børne-smsbillet. Hvis man har stjålet en andens id, og ud fra sygesikringskortet kan se, at personen er over 16 år, så er det en unødigt risiko at købe en børnebillet frem for en voksenbillet,

BILAG TIL SAGEN:

Kopi af kontrolafgiften.

Kopi af parternes korrespondance.

ANKENÆVNETS BEMÆRKNINGER:

Retsgrundlaget:

Det følger af lov om trafikelskaber § 29, stk. 1, at trafikelskabet kan fastsætte kontrolafgift og ekspeditionsgebyr for passagerer, der ikke foreviser gyldig rejsehjemmel (billet eller kort).

Af Movias rejseregler fremgår det, at passageren ved rejsens begyndelse skal være i besiddelse af gyldig billet eller kort og selv skal sikre, at stempelingen (zonenummer, dato, klokkeslæt m.v.) er korrekt. Hvis man ikke har gyldig billet eller kort, når man bliver kontrolleret, skal man betale en kontrolafgift på 750 kr.

Den konkrete sag:

Indledningsvist bemærker ankenævnet, at nævnet i en række tidligere sager har fastslået, at mindreårige kan pålægges kontrolafgifter. Der henvises fx til afgørelsen i sag nr. 2010-0184, som kan læses på dette link:

http://abtm.dk/files/AFGORELSER3/XXAFG2010-0184_7118.pdf

Således som sagen foreligger oplyst, finder ankenævnet, at hverken klageren eller hans datter har sandsynliggjort datterens forklaring om, at hendes taske har været stjålet, og at kontrolafgiften skulle være udstedt til tredjemand.

Ankenævnet har ved afgørelsen lagt vægt på, at underskriften på kontrolafgiften og på brevet til Movia den 27. marts 2011 er identiske, at hverken klageren eller datteren har fremlagt dokumentation fra datterens skole om, at tasken er udleveret fra skolens kontor til datteren, at datteren undlod at fortælle klageren om fundet af kontrolafgiften i tasken, hvilket ville have været en naturlig reaktion fra en person, som ikke var blevet pålagt kontrolafgiften, samt at der ikke er indsendt dokumentation for fx spærring af Mastercard i den periode, hvor tyveriet skulle have fundet sted, hvilket også ville være en naturlig reaktion, når man får stjålet et kreditkort.

Endvidere er der på kontrolafgiften krydset "ja" til, at kontrolløren har stillet kontrolspørgsmål. Kontrolspørgsmålene stilles ud fra de oplysninger, som kontrolløren via sin håndholdte PDA har adgang til via CPR-registret.

Henset hertil finder ankenævnet det godtgjort, at kontrolløren har stillet kontrolspørgsmål med et sådant indhold, at han sikrede sig i tilstrækkelig grad, at passageren var rette indehaver af det foreviste sygesikringsbevis.

Herefter finder ankenævnet, at det må anses for godtgjort, at klagerens datter var den passager, som kontrolafgiften er udstedt til, og som modtog girokortet på bussen.

Klagerens datter foreviste ved kontrollen en sms-billet til børn, som kun er gyldig til passagerer under 16 år, og da datteren var fyldt 16 år ca. 4 måneder forinden, er kontrolafgiften er pålagt med rette.

Ankenævnet træffer herefter følgende

AFGØRELSE:

Movia er berettiget til at opretholde kravet om klagerens betaling af kontrolafgiften på 750 kr. Beløbet skal betales inden 30 dage jf. ankenævnets vedtægters § 15.

Da klageren ikke har fået medhold i klagen, tilbagebetales klagegebyret ikke, jf. § 26, stk. 4, modsætningsvist.

Hver af parterne kan anlægge sag ved domstolene om de forhold, som klagen har vedrørt.

Klageren henvises til at søge yderligere oplysning om eventuel bistand i forbindelse med sagsanlæg på www.domstol.dk, www.advokatsamfundet.dk og /eller eget forsikringssselskab om eventuel forsikringsretshjælp.

På ankenævnets vegne, den 26. marts 2012.

Tine Vuust
Nævnensformand